

[Agerschou]

lægge retningslinjer for de sociale udvalgs afgørelser.

Til det er der bare at sige, at på de dele af det sociale område, hvor udgifterne har været stigende, er der tale om retsbestemte ydelser – det drejer sig f.eks. om kontanthjælp og ydelser til pensionister – så det er ikke i sig selv noget argument for forslaget.

SF vil meget gerne være med til at skabe mulighed for fornyelse af udvalgs- og forvaltningsstrukturen, så arbejdet kan blive mere helhedsorienteret, end man ofte ser i dag, men vi vil ikke være med til at gøre det på en måde, der forringer den enkelte borgers retssikkerhed.

Mejdahl (V):

Med henvisning til de generelle bemærkninger, som jeg havde til det foregående lovforslag, kan jeg her fortsætte med at pointere, at de forklingsforslag, som Lotz II-udvalget har barslet med, og hvis gennemførelse er aftalt med de kommunale organisationer i forbindelse med forhandlingerne om de økonomiske rammer for 1989 og årene fremover, bakker vi helt op om i Venstre.

Lovforslag nr. L 188 er et af forslagene. Det giver primærkommuner og amtskommuner en større grad af frihed til at strukturere både den politiske og den administrative organisation på en anden og måske mere hensigtsmæssig måde, end den nuværende lov giver mulighed for.

Friamtsforsøget på Bornholm, hvor det, vi lovgiver om her, afprøves, har ikke været i kraft så længe, at vi derfra kan høste erfaringer, men forsøget fortsætter og kan forhåbentlig danne baggrund for en vurdering af, om det senere vil være hensigtsmæssigt at gennemføre en anden model for behandling af personsager end den foreslåede.

Det i lovforslaget foreslåede udvalg på 5-7 medlemmer, som skal forvalte de opgaver, der er lovfæstet i bistandslovens afsnit VIII, tager vi med af hensyn til en hurtig sagsbehandling af personsager, som ikke kan klares administrativt, og vi registrerer og tilslutter os den nyskabelse, der er indføjet i lovforslaget om, at der skal vælges stedfortrædere, som kan indkaldes til at give møde ved et medlems forfald.

Venstre kan varmt tilslutte sig lovforslaget, fordi det giver kommunerne en ny valgmulighed i arbejdet for en smidiggørelse af administrationen og beslutningsprocessen til gavn for borgerne.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg lagde mærke til, at Venstres ordfører, hr. Mejdahl, sagde, at man varmt kunne tilslutte sig forslaget.

Så vil jeg gerne gøre Venstres ordfører opmærksom på noget, han muligvis allerede ved, nemlig at også Venstres medlemmer af bestyrelsen for Sammenslutningen af Sociale Udvalg midt i december 1988 var imod forslaget. Jeg vil egentlig gerne have en kommentar til, hvordan Venstre har fået tæsket de pågældende på plads.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Til SF's ordfører, hr. Agerschou, vil jeg sige, at der formentlig findes mange eksempler på, at de politiske partiers repræsentanter i kommuner og amtsråd kan have en anden, måske endda en modsat, men i hvert fald en anden holdning, end vi nogle gange giver udtryk for herinde. Men efter moden overvejelse står vi naturligvis ved det, som jeg gav udtryk for før, at vi anbefaler det lovforslag, som socialministeren fremsætter.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er naturligvis korrekt, at man i visse partier har problemer med at have den samme holdning blandt kommunalpolitikere, som man har i Folketinget. Det har vi jo ofte set. Men er Venstres ordfører uenig med mig i, at man i forbindelse med et forslag som dette bør lytte til de folk, også inden for éns eget parti, der står i det praktiske arbejde?

Jane Oksen (FP):

Vi betragter også dette forslag med velvilje og mener, at det lægger op til en større åbenhed i sagerne, fordi en række af socialudvalgets sager nu kan behandles på kommunalbestyrelsens møder, komme på en åben dagsorden og måske behandles under overværelse af forskellige borgere i kommunen. Det mener vi borger for en større sikkerhed og større åbenhed, og det er vi selvfølgelig positive over for.

Der er jo slet ikke tale om, at personsager og lignende skal behandles i kommunalbestyrel-